

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoCsp/34/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119248040
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Koščová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6119248040.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Koščovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 44/b, IČO: 35 910 739, zastúpeného Mgr. Miroslavom Hanecom, advokátom, so sídlom v Žiline, Hruštiny 602/602, proti žalovanej: Z. N., narodená XX.XX.XXXX, bytom v H., F. XX/XX, zastúpenej JUDr. Miroslavom Katunským, advokátom, so sídlom v Košiciach, Floriánska 16, o zaplatenie 11.591,89 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 10. novembra 2021 sp. zn. 29Csp/235/2019

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 10. novembra 2021 č.k. 29Csp/235/2019-335.

Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len súd prvej inštancie alebo súd) rozsudkom zo dňa 10. novembra 2021 č.k. 29Csp/235/2019-335 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11.591,89 € s 5% ročným úrokom z omeškania od 02.01.2018 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vyslovil, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnej výške, o ktorej súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 11.591,89 € s príslušenstvom za neoprávnený odber zemného plynu podľa § 82 ods. 1 písm. d/ zákona č. 251/2012 Z.z., pričom plyn bol odoberaný na odbernom mieste Inžinierska 26, Košice.

3. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaná je vlastníčkou bytu č. 1 na Inžinierskej ulici č. 1 v Košiciach, čo vyplynulo z LV č. XXXXX k.ú. Terasa. Zo zápisu vykonaného pracovníkmi žalobcu dňa 05.12.2017 u žalovanej na odbernom mieste o vykonanej kontrole odberného miesta vyplynulo, že na odbernom mieste je meradlo s nesúladosť overovacej zabezpečovacej značky s evidenciou B7. Zo znaleckého posudku č. 826/PL-2017, vypracovaného znalcom z odboru kriminalistika - odvetvie mechanoskopie Ing. Petrom Leškom vzal za preukázané, že odber plynu bol meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii a v dôsledku toho žalobca v súlade s § 82 zákona č. 251/2012 Z.z. vyúčtoval žalovanej škodu za odber zemného plynu celkovo vo výške 11.591,89 € za neoprávnené odobratie množstva zemného plynu 23798 m³, čo vyplynulo jednak z vyúčtovania škody za odber zemného plynu, ako aj z výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu, a to za obdobie od 01.01.2017 do 05.12.2017. Žalovaná namietala, že žalobca jej doručil opravnú faktúru za obdobie od 19.03.2016 do 18.03.2017 a tak je zrejmé, že obdobie od 01.01.2017 do 18.03.2017 je kryté opravnou faktúrou a nemôže byť zahrnuté do

náhrady škody, spôsobenej neoprávneným odberom. Žalobcovi tak nárok na náhradu škody vo výške 2.600,33 € nevznikol.

4. Právne vec posúdil podľa ust. § 82 ods. 1 písm. d/, ods. 2, ods. 3 zákona č. 251/2012 Z.z., § 1 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 vyhlášky č. 449/2012, § 19 ods. 1 zákona č. 142/2020 Z.z..

5. Súd konštatoval, že predpokladom priznania náhrady škody za neoprávnený odber je protiprávny úkon, vznik škody a príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu, definovaným zákonom o energetike a vznikom škody. Neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, sa v zmysle § 82 ods. 1 písm. d/ zák. o energetike považuje za jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu, pričom v takomto prípade je rozhodujúce samotné porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii plynu na meradle, pričom je irelevantné, či meradlo bolo funkčné alebo nefunkčné, či zaznamenávalo skutočný alebo nižší odber plynu. Súd mal za preukázané všetky predpoklady zodpovednosti za škodu, preto nebol žiaden dôvod žalobe nevyhovieť. Vznik škody bol preukázaný tým, že žalovaná odoberala plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, a čo sa týka príčinnej súvislosti, tá vyplynula zo znaleckého posudku, keď bolo preukázané, že bol urobený zásah do číselníka meradla, na základe čoho s veľkou pravdepodobnosťou možno predpokladať, že pôvodné zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii bolo porušené - odstránené a nahradené inou plombou. Čo sa týka výšky škody, žalobca vypočítal správne výšku škody v súlade s vyhláškou 449/2012 Z.z. a stanovil množstvo neoprávneného odobratia zemného plynu, celkovo vo výške 23798 m³, čo predstavuje výšku spôsobenej škody 11.591,89 €, ktorá pozostáva z neoprávneného odobratia množstva zemného plynu v sume 11.389,30 €, v nákladoch spojených so zisťovaním a odstraňovaním neoprávneného odberu zemného plynu, a to za zaistenie neoprávneného odberu, vrátane dopravy 137,22 €, posudok za meradlo 35 €, overenie plynomeru G4-G6 v sume 12,44 € a oprava plynomeru G1,6-G6 vo výške 17,93 €, náklady spolu 202,59 €. Pokiaľ žalovaná poukázala na nález Ústavného súdu SR zo dňa 09.03.2021 sp.zn. III. ÚS 114/2020, kde vyčíslenie škody podľa vyhlášky č. 449/2012 Z.z. vyžaduje najskôr preukázanie toho, že škoda vôbec vznikla, súd uviedol, že skutočnú škodu nie je možné určiť inými relevantnými prostriedkami, a preto zákon splnomocnil príslušné ministerstvo, aby všeobecne záväzným predpisom určilo náhradný spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, a to vydalo vyhlášku MH SR č. 449/2012 Z.z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Aj v zmysle zákona o metrologii § 19 je záväzný údaj o spotrebe jedine z plynomeru s platným overením. Objektívnym a spoľahlivým podkladom, ktorý zákon v odseku 3 ust. § 59 zákona o energetike predpokladá, t.j. podkladom, na základe ktorého by bolo možné presne zistiť odberateľom spotrebované množstvo plynu počas rozhodného obdobia, nemôže byť údaj o spotrebe na odbernom mieste za predchádzajúce obdobie, ako sa toho dožadovala žalovaná, keďže toto neznamená automaticky rovnaký alebo porovnateľný odber za obdobie zisťované. Pokiaľ teda nie je možné určiť skutočne odobraté množstvo plynu v rozhodnom období spôsobom, ktorý neodporuje zákonu, a teda nemožno spoľahlivo určiť výšku skutočne spôsobenej škody v prípade odberu plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je potrebné túto výšku určiť spôsobom stanoveným zákonom, a teda aplikovať ust. § 59 ods. 3 zákona o energetike, ktorého aplikácia prichádza do úvahy v prípade nemožnosti vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov. Súd prvej inštancie konštatoval, že objektívna zodpovednosť odberateľa plynu pri neoprávnenej manipulácii je už ustálená rozhodovacou praxou, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.11.2018 sp.zn. 5Obdo/32/2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 31Cob/36/2018, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Obdo/51/2017 zo dňa 22.3.2018 a rozsiahlu rozhodovaciu prax súdov a doterajšiu judikatúru, a to okrem iných rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo 49/2018, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo 32/2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 31Cob 36/2018, uznesenie Krajského súdu v Trnave 26Co 102/2019, uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Obdo 51/2012, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo 32/2018, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obdo 49/2018, uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Obdo 49/2019, uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Obdo 43/2020, 4Cdo 106/2020, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 106/2020 zo dňa 29.6.2021 a pod..

6. Po citácii ust. § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. súd priznal žalobcovi nárok na príslušenstvo počnúc dňom 02.01.2018, nakoľko žalovaná mala uhradiť sumu za neoprávnený odber zemného plynu v lehote do 01.01.2018, vychádzajúc z vyúčtovacej faktúry. Ku dňu 02.01.2018

výška úroku predstavovala 5%, z uvedeného dôvodu priznal žalobcovi 5% ročný úrok z omeškania od 02.01.2018 do zaplatenia.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, nakoľko bol v spore úspešný. Skonštatoval, že nevidel dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

8. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP a navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobu žalobcu zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalovaná poukázala na to, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď uviedol, že podkladom, na základe ktorého by bolo možné presne zistiť odberateľom spotrebované množstvo plynu, nemôže byť ani údaj o spotrebe na odbernom mieste za predchádzajúce obdobie, aj keď žalovaná predložila súdu vyúčtovacie a opravné faktúry za obdobie od 19.04.2012 do 06.03.2021, preukazujúce jej skutočnú spotrebu zemného plynu. Z listinných dôkazov predložených žalovanou v konaní je zrejmé, že jej odber za predchádzajúce obdobie a nasledujúce obdobie bol zakaždým porovnateľný, preto záver súdu prvej inštancie, že nie je možné tvrdiť porovnateľnosť týchto údajov, je mylný. Žalovaná uvádza, že žalobkyňa počas konania tvrdila, že nie je možné vychádzať z údajov za predchádzajúce obdobie z dôvodu, že aj v tomto období mohla byť porušená plomba na meradle. Tieto tvrdenia žalobkyne neboli preukázané. Ak žalobkyňa tvrdila, že plomba na meradle bola porušená aj pred sporným obdobím, spočívalo dôkazné bremeno na nej, pretože v súlade so zákonom sa predpokladá, že takto vznikala škoda odo dňa posledného fyzického odpočtu, maximálne však rok spätne. Žalobkyňa žiada náhradu škody za obdobie od 01.01.2017 do 05.12.2017, pričom v žalobe, ani v ďalších vyjadreniach neuvádza, prečo žalobca ako začiatok vzniku škody označil 01.01.2017. Žalovaná predpokladá, že z dôvodu, že dňa 01.01.2017 sa uskutočnil posledný fyzický odpočet. Žalovaná uviedla, že v roku 2016 sa uskutočnila prekládka merača, kedy žalobkyňa bola kontrolovať osadenie na prekládke a zhodnotila, že všetko je v poriadku. Preto neexistuje objektívne dôvod, pre ktorý nie je možné pri výpočte škody vychádzať z listinných dôkazov predložených žalovanou, hlavne za stavu, kedy je zrejmé, že údajná skutočná škoda, vyčíslená žalobkyňou, je očividne neprimeraná a pôsobiaci sankčne.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že žalovaná neuviedla, v čom konkrétne sú nesprávne skutkové zistenia súdu a v čom spočíva nesprávne právne posúdenie súdu. Žalovaná účelovo zavádza, keď tvrdí, že žalobca v konaní tvrdil, že plomba bola porušená aj pred sporným obdobím. Toto žalobca netvrdil, uviedol, že mohla byť porušená aj dlhšie ako je vyúčtované rozhodné obdobie. Zákon však žalobcovi umožňuje určiť rozhodné obdobie neoprávneného odberu maximálne na jeden rok, alebo odo dňa posledného fyzického odpočtu. Žalobca nemá reálnu možnosť objektívne určiť presný deň porušenia, z tohto dôvodu zákonodarca určil maximálne možné obdobie neoprávneného odberu zemného plynu. Pokiaľ žalovaná opakovane pochybuje obdobie neoprávneného odberu, žalobca uvádza, že nemá záujem poškodzovať odberateľa zemného plynu a uplatňuje si len skutočne vzniknutú škodu, z tohto dôvodu pre výpočet škody zvolil obdobie od 01.01.2017 do 05.12.2017, nakoľko podľa vyhlášky č. 449/2012 Z.z. sa obdobie neoprávneného odberu zemného plynu pri poškodení plomby nesmie určiť na viac ako 12 mesiacov odo dňa zistenia neoprávneného odberu. Bolo dobrým úmyslom žalobcu do tohto obdobia nezahrnúť obdobie 06.12.2016 do 31.12.2016, keďže žalovaná využíva polyfunkčnú budovu na podnikateľské účely - prevádzka pizzerie a zároveň v nej býva s rodinou a toto obdobie zahŕňa vianočné sviatky, čo by len výšku škody zvýšilo oproti uplatnenému výpočtu. Aktuálne rozhodnutia ústavného súdu potvrdzujú právny názor žalobcu. Potvrdzujú objektívnu zodpovednosť žalovaného, vznik škody, ako aj potvrdzujú správnosť postupu pri výpočte škody, ktorý použil žalobca. Žalobca tak poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 207/2021, z ktorého vyplýva objektívna zodpovednosť pri neoprávnenej manipulácii za vznik škody, spočívajúcej v zmenšení majetkovej sféry žalobcu za odobraté množstvo plynu, pričom príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom sťažovateľa a vznikom škody žalobkyne považoval za preukázanú úbytkom zemného plynu z distribučnej siete žalobkyne bez úhrady ceny spotrebovaného množstva. V prípade zistenia neoprávneného odberu plynu, za ktoré sa považuje aj porušenie zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii, nemožno brať do úvahy nameraný odber, a teda odber vykonaný na úkor zmluvného dodávateľa, keďže prevádzkovateľ distribučnej siete tomuto za uvedené obdobie už vykazuje nulový odber plynu a takto mu dodávateľ za uvedené obdobie ani nefakturuje žiaden odber. Zároveň žalobca poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR II.ÚS 319/2021. Žalobca má za to, že žalovaná nepreukázala dôvodnosť odvolania, v odvolaní neuviedla také skutočnosti, ktoré by

mali za následok zmenu rozhodnutia. Podľa názoru žalobcu, súd rozhodol v súlade so zákonom, ako aj v súlade s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a zaviazal žalovanú na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

10. Žalovaná v odvolacej replike zotrvala v plnom rozsahu na odvolaní a námietkach tam uvedených, teda na názore, že žalobca má nárok iba na náhradu skutočnej škody, pričom je zrejmé, že žalobcom vyčíslená škoda nemôže za žiadnych okolností byť považovaná za skutočnú.

11. Žalobca v odvolacej duplike popieral tvrdenia žalovanej, uviedol, že vyjadrenia žalovanej ju žiadnym spôsobom nezabavujú zodpovednosti za neoprávnený odber zemného plynu. Poznamenal, že posledný fyzický odpočet na odbernom mieste bol vykonaný ku dňu 03.03.2016, avšak žalobca je viazaný zákonom a vykonávacím predpisom a výšku neoprávneného odberu zemného plynu môže určiť za obdobie neoprávneného odberu odo dňa posledného fyzického odpočtu, maximálne však 12 mesiacov od odhalenia neoprávneného odberu.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

13. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd, v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 23.8.2022 o 10.00 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 16.8.2022 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

15. Žalovaná namietala odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, t. j., že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

17. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

18. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ustanovenia § 191 ods. 1,2 CSP. Z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalovanej nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku.

20. Žalovaná vo svojom odvolaní (v jeho podstatnej časti) len zopakovala svoje námietky a argumenty prednesené pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie vysporiadal aj s tým, prečo na ne neprihliadol.

21. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o dôvodnosti uplatneného nároku.

22. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k svojmu záveru s poukazom na zistený skutkový stav a príslušné zákonné ustanovenia, ktoré aplikoval v prejednávanej veci a odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na všetky odvolacie námietky žalovanej, keďže boli už uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie.

23. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd uvádza nasledovné:

24. Predmetom tohto konania je nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej žalovanou neoprávneným odberom zemného plynu na odbernom mieste Inžinierska 26, Košice.

25. Podstatou odvolacích námietok žalovanej bola výška škody, keď mala za to, že pri výpočte škody mal žalobca vychádzať z dokladov predložených žalovanou a zohľadniť spotrebu v predmetnom odbernom mieste za predchádzajúce obdobie.

26. Podľa ust. § 82 ods. 1 písm. d/ zák. č. 251/2012 Z.z. o energetike, neoprávneným odberom plynu je odber meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete.

27. Podľa ust. § 82 ods. 2 zák. č. 251/2012 Z.z., odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

28. Podľa ust. § 82 ods. 3 zák. č. 251/2012 Z.z., ak nemožno vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa § 95 ods. 1 písm. l).

29. Ako vyplýva z vyššie cit. ustanovení zákona pre naplnenie predpokladov zodpovednosti za škodu podľa § 82 ods. 1 zák. č. 251/2012 Z.z. postačuje, ak je preukázané, že došlo k niektorému z predpokladov uvedených v tomto ustanovení, t.j. že odberateľ v rozhodnom období odoberal plyn takýmto spôsobom. Pre naplnenie zákonných predpokladov v prejednávanej veci je preto irelevantné, či bolo meradlo funkčné, nefunkčné alebo či zaznamenávalo alebo nezaznamenávalo skutočný odber plynu. Rovnako tak je irelevantné, či k prípadnému neoprávnenému zásahu do určeného meradla plynu došlo zo strany odberateľa plynu (a akým spôsobom) alebo zo strany tretej osoby, nakoľko zákon v predmetnej skutkovej podstate neoprávneného odberu plynu konštruje zodpovednosť odberateľa plynu ako zodpovednosť objektívnu, t.j. bez ohľadu na zavinenie. Odberateľ plynu zodpovedá už len za to, že odoberal plyn takýmto meradlom, pričom porušenie tohto zabezpečenia mohol spôsobiť ktokoľvek.

30. Ustanovenie § 82 ods. 1 písm. d/ zák. č. 251/2012 Z.z. obsahuje definíciu neoprávneného odberu plynu a ods. 2 právne dôsledky v súvislosti s týmto neoprávneným odberom, t.j. povinnosť takéhoto odberateľa uhradiť dodávateľovi plynu škodu, ak vznikla. Preto, ak sú v súdnom konaní skutočne preukázané všetky znaky zodpovednosti za škodu, t.j. existencia protiprávneho úkonu, škoda a príčinná súvislosť medzi existenciou protiprávneho úkonu a škodou, nie je žiaden dôvod pre neuloženie povinnosti škodu nahradiť. Škodou, ktorú je prevádzkovateľ distribučnej siete oprávnený vymáhať, je škoda skutočná, t.j. spočívajúca v odstránení protizákonného stavu ako hodnota neoprávnene odobratého množstva zemného plynu, ako aj náklady, ktoré žalobca musí v súvislosti s neoprávneným odberom plynu vynaložiť a ktoré by mu nevznikli, ak by k neoprávnenému odberu plynu nedošlo. Pre prípad, kedy skutočnú škodu nie je možné určiť inými relevantnými prostriedkami, zákon splnomocnil

príslušné ministerstvo, aby všeobecne záväzným predpisom určilo náhradný spôsob výpočtu výšky škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu.

31. Pre určenie skutočne spôsobenej škody v zmysle množstva odobratého plynu v prípade neoprávnených odberov plynu by prevádzkovateľ distribučnej siete, z ktorej bol plyn neoprávnene odobratý, musel poznať presné množstvo takto odobratého plynu, čo nie je v prejednávanej veci možné.

32. Podľa § 19 zák. č. 142/2000 Z.z. o metrologii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (právna úprava účinná v rozhodnom čase), určené meradlá možno používať na daný účel, len ak majú platné overenie, ak sa toto vyžaduje.

33. Plynomer patrí do osobitnej kategórie meradiel medzi určené meradlá. Určené meradlo je zákonom definovaným spôsobom zabezpečené proti neoprávnenej manipulácii tzv. plombami, t.j. overovacími, zabezpečovacími značkami (príloha č. 13 vyhl. č. 210/2000 Z.z. o meradlách a metrologickej kontrole). Vychádzajúc zo znaleckého posudku Ing. Petra Leška, odber plynu v predmetnom spore bol meraný meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, v dôsledku čoho meradlo nebolo spôsobilé plniť úlohu určeného meradla a nemožno ho používať na meranie spotreby plynu, tak ako to upravuje zákon o metrologii č. 142/2000 Z.z.. Množstvo reálne spotrebovaného plynu je možné zistiť len plynomerom s číselníkom a s platným overením, s neporušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii. Ak niet týchto objektívnych a spoľahlivých podkladov, je naplnený predpoklad aplikácie metodiky náhradného výpočtu škody.

34. Objektívnym a spoľahlivým podkladom, ktorý ust. § 82 zák. č. 251/2012 Z.z. predpokladá, t.j. podkladom, na základe ktorého by bolo možné presne zistiť odberateľom spotrebované množstvo plynu počas rozhodného obdobia (t.j. výšku skutočnej škody) nemôže byť ani údaj o spotrebe na odbernom mieste za predchádzajúce obdobie, keďže toto neznamena automatický rovnaký odber za obdobie zisťované. Pokiaľ teda nie je možné určiť skutočne odobraté množstvo plynu v rozhodnom období spôsobom, ktorý neodporuje zákonu a teda nemožno spoľahlivo určiť výšku skutočne spôsobenej škody v prípade odberu plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je potrebné túto výšku určiť spôsobom ustanoveným zákonom, a to za použitia na to vypracovaného zákonného predpisu, vyhl. č. 449/2012 Z.z., podľa ktorej žalobca výšku škody aj vypočítal.

35. Vecne správne preto rozhodol súd prvej inštancie, ak pri určení výšky škody vychádzal zo žalobcom vyčíslenej škody v zmysle vyhlášky č. 449/2012 Z.z., a nestotožnil sa s názorom žalovanej o výpočte škody na základe spotreby za predchádzajúce obdobie.

36. Súd prvej inštancie tak vychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe súdnych autorít, porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 3Obdo/49/2018, sp. zn. 5Obdo/32/2018 R 45/2019 (Pri neoprávnenom odbere plynu s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, škoda vzniká samotným odberom plynu. Údaje z takéhoto meradla nie sú objektívnym a spoľahlivým podkladom pre vyčíslenie skutočne vzniknutej škody, preto treba pri jej vyčíslení použiť spôsob ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom.), sp. zn. 3Obdo/49/2019, na ktorú nadväzujú aj rozhodnutia Ústavného súdu SR (napr. sp. zn. II.ÚS 207/2021, sp. zn. II.ÚS 319/2021) a odvolací súd nezistil dôvod vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, ktorý by bol dôvodom pre odklon od takto ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

37. Nenáležitá je odvolacia námietka žalovanej, že žalobca žiada náhradu škody aj za obdobie, ktoré sa kryje s opravnou faktúrou (01.01.2017 do 18.03.2017), keď z opravnej faktúry vyplynulo, že žalovaná nespotrebovala žiaden plyn v danom období.

38. V zmysle z ust. § 1 ods. 9 vyhl. č. 449/2012 Z.z., v prípade neoprávneného odberu plynu s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, nemožno zistiť dobu trvania neoprávneného odberu plynu, odber plynu sa preto účtuje odo dňa, ku ktorému bol na predmetnom mieste prevádzkovateľom siete vykonaný posledný fyzický odpočet určeného meradla predchádzajúci dňu zistenia neoprávneného odberu plynu, nie však viac ako 12 mesiacov odo dňa zistenia neoprávneného odberu.

39. Vychádzajúc z dátumu zistenia neoprávneného odberu 05.12.2017, bez ohľadu na dátum vykonania posledného fyzického odpočtu určeného meradla, vznikol žalobcovi nárok na vyúčtovanie neoprávneného odberu za obdobie od 05.12.2016 do 05.12.2017. Žalobca si však uplatnil nárok iba za obdobie od 01.01.2017 do 05.12.2017, čím pri určení výšky neoprávneného odberu neprekročil rozsah obdobia, za ktorý mu prináleží vyúčtovanie neoprávneného odberu plynu.

40. Za smerodajné nemožno považovať vyúčtovanie opravnej faktúry s nulovou spotrebou plynu, nakoľko nebolo možné zistiť dátum poškodenia meradla a teda ustáliť, kedy vznikol neoprávnený odber plynu.

41. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

42. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola žalovaná neúspešná, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a vznikla jej povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému žalobcovi. Odvolací súd preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

43. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).